

НАРЕДБА № 20 ОТ 10 ФЕВРУАРИ 2006 Г. ЗА ИЗИСКВАНИЯТА КЪМ ДЕЙНОСТИТЕ, ИЗВЪРШВАНИ НА ВСИЧКИ ЕТАПИ ОТ СЪБИРАНЕТО ДО ОБЕЗВРЕЖДАНЕТО НА СТРАНИЧНИ ЖИВОТИНСКИ ПРОДУКТИ

ИЗДАДЕНА ОТ МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ГОРИТЕ В сила от 01.05.2006 г.
Обн. ДВ. бр.18 от 28 Февруари 2006г.

Раздел I. Общи положения

Чл. 1. (1) С тази наредба се определят ветеринарномедицинските изисквания при:

1. събиране, транспортиране, съхранение, обработка, преработка и употреба или обезвреждане на странични животински продукти с цел те да не представляват опасност за здравето на човека или животните;

Раздел V.

Изисквания към предприятията за изгаряне и съвместно изгаряне, за които не се прилага Наредба № 6 от 2004 г. за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци (ДВ, бр. 78 от 2004 г.)

Чл. 19. (1) Изгарянето или съвместното изгаряне на преработени продукти и на странични продукти от животински произход се извършва при условията и по реда на Наредба № 6 от 2004 г. за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци в инсталации, притежаващи разрешение, издадено по реда на чл. 37 ЗУО, или комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел II ЗООС.

(2) В случаите по чл. 2, ал. 2, т. 1, буква "ж" от наредбата по ал. 1 изгарянето или съвместното изгаряне на странични продукти от животински произход се извършва в предприятия, които отговарят на изискванията по чл. 20 - 25.

Чл. 20. (1) За да бъдат регистрирани от РВМС, предприятията за изгаряне или съвместно изгаряне отговарят на следните изисквания:

1. са проектирани, оборудвани и експлоатирани по начин, гарантиращ спазване изискванията на тази наредба;
2. съхраняват страничните животински продукти по начин, който ги предпазва от контаминация до обезвреждането им, и ги обезвреждат възможно най-бързо след постъпването им;
3. контейнерите и транспортните средства, които се използват за транспортиране на непреработени материали, се почистват на определено за целта място, а отпадъчните води се третират съгласно чл. 21;

4. разполагат с документирани процедури за почистване на всички части на помещенията и необходимото оборудване за почистването им.

(2) Контролът по хигиената включва редовни инспекции на оборудването и спазване на изискванията за предпазване на околната среда от замърсяване, като инспекциите се извършват на предварително определени интервали, а резултатите се документират и съхраняват за период най-малко две години.

(3) В предприятието се предприемат предпазни мерки срещу птици, гризачи, насекоми или други вредители, като за тази цел се изготвя документирана програма за борба с вредителите.

(4) Собственикът на предприятието за изгаряне или съвместно изгаряне предприема всички необходими мерки при приемането на страничните животински продукти с цел намаляване до минимум опасността за здравето на човека или животните.

Чл. 21. (1) Всяко предприятие за изгаряне или съвместно изгаряне се проектира, оборудва и експлоатира по начин, осигуряващ полученият в резултат от процеса газ да бъде загряван по контролиран и хомогенен начин в продължение най-малко на 2 s до температура не по-малка от 850 °C, измерена близо до вътрешната страна или в друга разрешена от РВМС представителна точка на горивната камера.

(2) Всяка технологична линия на предприятията за изгаряне с голям капацитет се оборудва най-малко с една помощна горелка. Тази горелка се включва автоматично, когато температурата на горивните газове след последното подаване на въздух за поддържане на горенето се понижи под 850 °C. Спомагателната горелка осигурява поддържането на температура 850 °C по време на операциите по пускане в действие и спиране на инсталацията за изгаряне, включително дотогава, докато в горивната камера има неизгорели отпадъци.

(3) Инсталациите за изгаряне или съвместно изгаряне с голям капацитет разполагат със системи за автоматично преустановяване на подаването на странични продукти от животински произход.

(4) Системата по ал. 3 гарантира преустановяване на подаването на странични продукти от животински произход в следните случаи:

а) по време на операциите по пускане на инсталацията - до достигане на температура 850 °C;

б) при всяко понижение на температурата под 850 °C.

(5) Страничните животински продукти се поставят в пещта без пряк контакт на човека с тях.

Чл. 22. (1) Площадките на предприятията за изгаряне или съвместно изгаряне, включително и прилежащите им места за съхранение на странични животински продукти, се проектират по начин, непозволяващ отделяне на замърсяващи вещества в почвата, повърхностни или подземни води.

(2) На площадките на предприятията за изгаряне или съвместно изгаряне е необходимо да има възможност за съхранение на контаминирани дъждовни води и тяхното оттичане от площадката на предприятието за изгаряне или на контаминираната вода, получена в резултат на разливане или пожарогасителни операции.

(3) Капацитетът за съхранение на водите по ал. 2 осигурява тяхното изследване и пречистване преди освобождаването им.

Чл. 23. (1) Остатъчните вещества, получени при функционирането на предприятието за изгаряне или съвместно изгаряне, са минимални по количество и вредност съгласно изискванията на Наредба № 6 от 2004 г. за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци и се рециклират, където това е подходящо, в предприятието или извън него при спазване на изискванията на Закона за опазване на околната среда, както и на другите специални закони и подзаконовни нормативни актове в областта на околната среда.

(2) Транспортирането и междинното съхранение на сухите отпадъчни вещества в прахообразна форма се извършват по начин, който не позволява тяхното разпръскване в околната среда.

Чл. 24. (1) За следене на параметрите и условията, свързани с процесите на изгаряне или съвместно изгаряне, се използват технически средства.

(2) Предприятията за изгаряне с голям капацитет и предприятията за съвместно изгаряне разполагат с оборудване за измерване на температурата.

(3) В досието за регистрация на предприятието се записват изискванията към процесите на измерване на температурата.

(4) Инсталираното автоматизирано оборудване за следене на температурите се контролира най-малко един път годишно.

(5) Калибрирането чрез паралелни измервания с референтни методи се извършва най-малко един път на три години.

(6) Резултатите от измерването на температурите се записват, съхраняват и представят по начин, даващ възможност на ветеринарния лекар, контролиращ предприятието, да проверява спазването на условията на функциониране, посочени в наредбата.

(7) При повреда или неправилно функциониране операторът намалява или прекратява операциите възможно най-бързо и осигурява предпоставки за възобновяване на нормалните условия на работа.

Чл. 25. (1) За да бъдат регистрирани от РВМС, предприятията за изгаряне или съвместно изгаряне с малък капацитет, за които не се прилагат изискванията на Наредба № 6 за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци, отговарят на следните изисквания:

1. използват се само за обезвреждане на трупове на домашни любимци или на материали по чл. 4, ал. 1, т. 2, чл. 5, ал. 1 и чл. 6, ал. 1;

2. използват се само за обезвреждане на материали от този животновъден обект - в случай, че се намират на територията на животновъден обект;

3. отговарят на изискванията по чл. 20, 21 и чл. 23 - 24.

(2) Когато предприятията за изгаряне или съвместно изгаряне с малък капацитет се използват за обезвреждане на страничните животински продукти по чл. 4, ал. 1, т. 2, те се разполагат върху терен, който се оттича лесно.

(3) Не се допускат селскостопански животни до предприятията и до страничните животински продукти, които ще бъдат изгаряни, или до пепелта, получена в резултат от изгарянето на странични животински продукти.

(4) Когато предприятие за изгаряне с малък капацитет е разположено на територията на животновъден обект:

1. се осигурява физическа преграда между предприятието и селскостопанските животни, тяхната храна и постеля, а когато е необходимо - подходящи ограждения;

2. оборудването се използва само за функционирането на предприятието, като не се използва другаде в животновъдния обект;

3. работниците му сменят горното си облекло и обувките всеки път, когато имат контакт със селскостопански животни или с храната за тях.

(5) Страничните животински продукти или получената от тях пепел се съхраняват в непропускащи течности съдове, които се етикетират.

(6) Работещите в предприятието контролират страничните животински продукти да са изгорени така, че да са напълно редуцирани до пепел, която се обезврежда чрез депониране на депо.

(7) Страничните животински продукти, които не са напълно изгорени, не се депонират, а се изгарят повторно или се унищожават по друг начин съгласно изискванията на наредбата.

(8) Всяко предприятие за изгаряне с малък капацитет се оборудва с устройство за последващо изгаряне.

(9) Собственикът на предприятието води дневник, който съдържа информация за:

1. количеството и категорията на страничните животински продукти;

2. вида на животните, от които са получени продуктите;

3. датата, на която се извършва изгарянето на продуктите.

(10) Регионалната ветеринарномедицинска служба извършва проверки най-малко един път годишно, за да се установи дали се спазват изискванията по тази наредба